

OPINIÓ

Pere Tubert i Bassas
Soci de Mifas

La rebaixa de la pensió a discapacitats

En posar-me a escriure sobre la conferència de la consellera Munté, he vist que tinc pendent d'enviar un escrit que no necessita de rectificacions, per unes raons que tots sabem: en temps d'eleccions, aquí quasi sempre hi estem; en segon lloc, no crec que la intel·ligència brilli en la zona blava, més aviat fer temps, i, en tercer, de la meua dimissió només vaig informar l'assemblea de Mifas.

El passat 12 d'abril, en l'assemblea general del Grup Mifas, vaig rendir comptes de l'últim exercici 2013 i també dels meus 26 anys com a president de l'entitat. Així doncs, vaig justificar el meu cessament abans de complir-se el mandat de quatre anys pel que havia estat escollit l'última vegada: per la pèrdua del concurs de la zona blava de Girona, en què he estat manipulat per l'alcalde, senyor Puigdemont, i que els socis de l'entitat han de saber.

En el ple municipal del 16 d'abril del 2012, l'Ajuntament va rectificar en 500.000 € a la baixa l'acord amb l'empresa Tadífi per l'aparcament de l'hospital Josep Trueta, que havia estat ocupat en un 50% per la construcció dels mòduls de les consultes externes. Tadífi, de què Mifas té la titularitat, era compensada per un import de 1.344.709 € i pagarés a deu anys, segons l'acord del ple de l'Ajuntament en sessió de 13 d'abril del 2010, en què CiU va votar en contra.

És evident que Mifas va acceptar la rebaixa del cànon en 500.000 € sota coacció. En diverses reunions, l'alcalde garantia que els concursos imminents de les zones blava i verda de Girona serien per al Grup Mifas.

La crisi econòmica, les retallades de les administracions en les ajudes i l'endarreriment en els pagaments feien la situació complexa. A més, i des de no feia massa temps, el conveni entre la Fundació Mifas i Sanitat (hospital Trueta) per a la prestació dels serveis de fisioteràpia, metge de família i neuròleg s'havia interromput i era de difícil solució. El problema és important, perquè la residència de Mifas no pot estar sense aquests professionals, ja que qualsevol inspecció de Benestar Social o de Sanitat ens sancionaria i el pitjor és que donem un mal servei als nostres residents.

El resultat és sabut: vam cedir els 500.000 €, es va restablir, en part, el servei de la residència de Mifas i la fundació va perdre el concurs de les zones blava i verda.

El 9 de setembre, en el ple mu-

Una de les noves màquines de pagament de les zones verdes de Girona ■ JORDI NADAL

nicipal, l'Ajuntament va concedir una ajuda per donar suport a la Fundació Mifas per un import de 350.000 € i, possiblement, serà la consciència de l'alcalde, senyor Puigdemont, que ha de redimir al-

Van prometre una ciutat que es pagaria amb el mòbil i no es pot pagar ni amb targeta de crèdit

gun pecat. Així mateix, s'espera que la Diputació de Girona concedeixi una altra ajuda de 150.000 €, tot i que s'ha preguntat a aquest organisme sobre aquest tema i diuen que no en saben res.

Les zones blava i verda, ja es veu. Ni blava, ni verda, ni groga. Ens van prometre una ciutat intel·ligent que es pagaria amb el mòbil i gairebé no es pot pagar

ni amb targeta de crèdit. Ens van prometre que hi hauria 300 places senyalitzades amb pantalles d'ocupació...

Fins i tot, no han passat ni cinc mesos i ja han modificat la zona verda i proposen modificar tota la concessió. És lògic amb un alcalde que, un dia, proposa als seus veïns que s'han d'independitzar d'Espanya i la ciutat es proclama ciutat independent i, l'endemà, entrega una concessió a Madrid.

El problema és que no passa res. Demà anirem a votar i la nostra memòria ens fallarà i tornarem a caure en les trampes que els vells de la política. I els seus partits ens tornaran a enganyar. On van dir que no retallarien, han deixat les pensions al mínim, ha encarat els medicaments, les llistes d'espera a la sanitat són de més mesos, els copagament de serveis socials són una burla per

arruïnar la classe treballadora, que ha cotitzat tota la seva vida a la Seguretat Social...

Ara, tot ho deixem per a la caritat i l'almoina, que són un bé si es donen en espècies i bondat. Però

La nostra sanitat no subvenciona ni bastons ortopèdics, ni ulleres, ni reparacions de cadires...

en diners, hi ha una administració que té el deure de repartir-la.

He de comentar que, en la conferència de la senyora consellera Munté, que organitzava la Tribuna de Girona, mentre jo preguntava, el moderador de l'acte va haver d'interrompre'm per demanar-me brevetat. Vaig perdre el control i la resposta no va ser gens educada, per la qual cosa

he de demanar perdó a tots els presents a l'acte.

El que pretenia era demostrar que la senyora consellera ens havia dit que amb el copagament que s'aplicava als serveis socials, als medicaments, als ajuts tècnics, als serveis mèdics... es pretenia que els més rics o els que tenen més paguessin més i així redistribuir els costos entre tots. I això no és veritat.

Igualment, també volia que s'entengués que el govern, en segons quins moments i dependent dels seus interessos, utilitza el Parlament o passa olímpicament dels polítics.

Tot i semblar d'escola de primària, està passant ara i aquí, i és important que els ciutadans reflexionin, a fi de tenir criteri propi.

El fet és que existeix una cartera de serveis socials, que fa uns quatre anys que no s'ha renovat i no se'n publica una de nova. Aquesta ha d'estar aprovada pel Parlament, o sigui els polítics, els senyors parlamentaris.

El passat mes de maig, el govern de la Generalitat, la consellera, dicta una ordre que rebaixa en un 30% una pensió o diners de butxaca a unes persones sense el consentiment de la cartera de serveis socials o els polítics.

Una rebaixa als rics, oi? Als més pobres, persones amb discapacitat física que mai no han estat en alta laboral, que viuen en residències, no tan sols se'ls apuja la pensió d'un 0,25%, sinó que de cobrar 190 € al mes passen a cobrar-ne 130 € al mes.

Un pot perdre totes les formes d'educació quan rep una resposta com la de la senyora consellera, que no tenen cap despesa. Fa temps que la nostra sanitat no subvenciona ni bastons ortopèdics, ni reparacions de cadires... Que especialistes com ara el dentista, el podòleg, el fisioterapeuta i un llarg etc. són de pagament. Com el transport adaptat, el taxi i l'ambulància. A més, un té dret a anar a la perruqueria, a comprar roba i calçat i, és clar, a petits capricis com ara un cafè, una aigua, un diari, a enviar un correu electrònic... 40 o 45 € setmanals no donaran per més.

Es va passar més de mitja conferència explicant que els mals vénen de la capital del regne i que apliquen una distribució de despesa. És una qüestió de voluntat catalana que l'estalvi sigui nul. Si es retallés qualsevol política de poltrona, l'estalvi seria més gran.

A nosaltres ens manca informació, informació i saber com ho apliquen.